

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

הוריות-הורו בית דין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הורו בית דין לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה, והלך היחיד ועשה שוגג על פיהם, בין שעשו ועשה עמהן, בין שעשו ועשה אחריהן, בין שלא עשו ועשה - פטור, מפני שתלה בב"ד.												■
הורו ב"ד, וידע אחד מהן שטעו או תלמיד והוא ראוי להוראה, והלך ועשה על פיהן, בין שעשו ועשה עמהן, בין שעשו ועשה אחריהן, בין שלא עשו ועשה - הרי זה חייב, מפני שלא תלה בב"ד.												■
זה הכלל: התולה בעצמו - חייב, והתולה בב"ד - פטור.												◇
לעולם אין ב"ד חייבין עד שיאמרו להם מותרין אתם.	שמואל:											◇
עד שיאמרו להם מותרין אתם לעשות מ"ט? לפי שלא נגמרה הוראה.	רב דימי מנהרדעא:											◇
חזר לעירו, שנה ולימד כדרך שלימד - פטור, הורה לעשות - חייב.	אביי, אף אנן נמי תנינא:											◇
הורו לה ב"ד להנשא, והלכה וקלקלה - חייבת בקרבן, שלא התירו לה אלא להנשא.	רבי אבא, אף אנן נמי תנינא:											◇
הורו ב"ד לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה	רבינא, אף אנן נמי תנינא:											◇
תו לא מידי.												■
אין ב"ד חייבין עד שיאמרו להם מותרים אתם לעשות.	איכא דאמרי, אמר שמואל:											◇
אפילו מותרים אתם - נגמרה הוראה.	רב דימי מנהרדעא:											◇
חזר לעירו, ושנה או לימד כדרך שלימד - פטור, הורה לעשות - חייב.	אביי, והא לא תנן הכי:											◇
הורו לה ב"ד להנשא, והלכה וקלקלה - חייבת בקרבן, שלא התירו לה אלא להנשא.	רבי אבא, והא לא תנן הכי:											◇
הורו ב"ד לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה	רבינא, והא לא תנן הכי:											◇
תו לא מידי.												◇
והלך היחיד ועשה שוגג על פיהם.												■
וניתני: ועשה על פיהם, שוגג למה לי?												◇
שוגג - לאתווי הורו ב"ד שחלב מותר, ונתחלף לו חלב בשומן ואכלו - פטור, על פיהם - על פיהם ממש.	רבא:											◇
שוגג על פיהם הוא דפטור, אבל נתחלף לו חלב בשומן ואכלו - חייב.	איכא דאמרי, אמר רבא:											◇
מילתא דפשיטא ליה לרבא קמיבעיא ליה לרמי בר חמא												■
הורו ב"ד שחלב מותר, ונתחלף לו בשומן ואכלו, מהו?	דבעי רמי בר חמא:											◇
הלך יחיד ועשה שוגג על פיהם כו'	רבא, תא שמע:											◇
שוגג על פיהם למה לי? לאו לאתווי הורו ב"ד שחלב מותר, ונתחלף לו חלב בשומן ואכלו - פטור.												◇
דלמא שוגג על פיהם הוא דפטור, אבל נתחלף לו חלב בשומן ואכלו - חייב.												◇
הלך יחיד ועשה שוגג על פיהם	איכא דאמרי: אמר רבא, ת"ש:											◇
מאי לא שוגג על פיהם הוא דפטור, אבל נתחלף לו חלב בשומן ואכלו - חייב.												◇
דלמא או שוגג, או על פיהם.												◇
בפלוגתא:												■
הורו ב"ד שחלב מותר, ונתחלף לו חלב בשומן ואכלו - רב אמר: פטור	[רב]											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

הוריות-הורו בית דין	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חייב.	רבי יוחנן:	◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
מיתיבי:	(ויקרא ד) מעם הארץ בעשותה - פרט למומר	◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
רבי שמעון בן יוסי אומר משום ר"ש:	הרי הוא אומר: (ויקרא ד) אשר לא תעשינה בשגגה ואשם או הודע, השב מידיעתו - מביא קרבן על שגגתו, לא שב מידיעתו - אינו מביא קרבן על שגגתו	◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
ואם איתא, הא לא שב מידיעתו הוא		◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
רבי פפא, קסבר ר' יוחנן:	כיון דכי מתידע להו לבי דינא הדרי בהו והוא נמי הדרי ביה, שב מידיעתו קרינן ביה וחייב.	◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
רבא:	מודה רב, שאינו משלים לרוב צבור מ"ט? אמר קרא: בשגגה, עד שיהו כולן בשגגה אחת.	◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
בין שעשו ועשה עמהן כל.		◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
למה ליה למיתנא כל הני? בשלמא רישא לא זו אף זו קתני, אלא סיפא דלחובא, איפכא מיבעי ליה, זו ואין צריך לומר זו קתני.		◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
ידע אחד מהן שטעו או תלמיד וראוי להוראה.		◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
תרתיה למה ליה?		◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
איצטריך, סלקא דעתך אמינא הני מילי גמיר וסביר, אבל גמיר ולא סביר לא.	רבא:	◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
להוראה - גמיר וסביר משמע	אמר ליה אביי:	◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
אנא הכי קאמינא: אי מההיא - הוה אמינא ה"מ גמיר וסביר, אבל גמיר ולא סביר לא, תנא ראוי להוראה, ממשנה יתירה - אפ"ל גמיר ולא סביר, סביר ולא גמיר.	אמר ליה: [רבא]	◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
ראוי להוראה וכל.		◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
כגון מאן?		◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
כגון שמעון בן עזאי ושמעון בן זומא.	רבא:	◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
כי האי גוונא מזיד הוא	א"ל אביי:	◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
(ויקרא ד) בעשותה אחת, יחיד העושה מפי עצמו - חייב, בהוראת ב"ד - פטור, כיצד? הורו ב"ד שחלב מותר, ונודע לאחד מהן שטעו, או תלמיד יושב לפניו וראוי להוראה כגון שמעון בן עזאי, יכול יהא פטור? ת"ל: בעשותה אחת, יחיד העושה על פי עצמו - חייב, בהוראת ב"ד - פטור	ולטעמיך, הא דתניא:	◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
אלא היכי משכחת לה?		◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
כגון ידע דאסור וקא טעי במצוה לשמוע דברי חכמי		◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
לדידי נמי, דטעו במצוה לשמוע דברי חכמי.		◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
זה הכלל: התולה בעצמו - חייב.		◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
לאיתויי מאי?		◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
לאיתויי מבעט בהוראה.		◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
תולה בב"ד - לאיתויי הורו ב"ד וידעו שטעו וחזרו בהן.		◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
הא בהדיא קתני לה		◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
תני והדר מפרש.		◇	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

Talmud Navigator

הוריות-הורו בית דין	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
זו דברי ר' יהודה, אבל חכמים אומרים: יהודי שעשה בהוראת ב"ד - חייב.	רב יהודה אמר שמואל:											◊	ב:
מאי ר' יהודה?											^		ב:
אם נפש אחת תחטא בשגגה בעשותה - הרי אלו ג' מעוטין, העושה מפי עצמו - חייב, בהוראת ב"ד - פטור.	דתניא:										!		ב:
מאי רבנן?											^		ב:
עדיין אני אומר: מיעוט קהל שחטאו חייבין, שאין ב"ד מביאין על ידיהן פר, רוב קהל שחטאו יהו פטורין, שהרי בית דין מביאין על ידיהם פר? ת"ל: מעם הארץ, אפי' רובה ואפילו כולה	דתניא:										!		ב:
במאי?											^		ב:
אילימא בשגגת מעשה											!		ב:
ב"ד שלא בהוראה, ב"ד מאי עבידתייהו? שלא בהוראת בית דין, ב"ד מי מייתו שלא בהוראה?	◊										!		ב:
אלא בהוראה											!		ב:
והא כי כתיב מעם הארץ - בשגגת מעשה הוא דכתיב	◊										!		ב:
אלא לאו הכי קאמר: מיעוט קהל שחטאו בשגגת מעשה חייבין, שאין ב"ד מביאין על ידיהן פר בהוראת, הא הן חייבין, יכול רוב צבור שעשו בשגגת מעשה יהו פטורין, שהרי ב"ד מביאין עליהם פר בהוראה?											!		ב:
ממאי? דלמא לא הן ולא ב"ד	רב פפא:										◊		ב:
אי הכי, מאי איריא דקמהדר על רובא לחיובא? לאו מכלל דמיעוט בהוראה קיימא ליה דמחייבו בהוראה, ונהדר ברישא על מיעוט דמחייב בשגגת מעשה, ולבסוף ניהדר על רובא לחיובא בשגגת מעשה אלא לאו מדלא מהדר על מיעוט דמחייבין בשגגת מעשה, ובסוף מהדר על רובא לחיובא בשגגת מעשה, ש"מ: מיעוט בהוראה חייבין הן כשבה ושעירה, ושלא בהוראה בשגגת מעשה חייבין.											!		ב:
מכדי תרוייהו סתמי תנן, ממאי דקמייתא ר' יהודה ובתרייתא רבנן? אימא איפכא											◊		ב:
מאן שמעת ליה דדריש מיעוטי כי האי גוונא? רבי יהודה היא											!		ב:
(ויקרא ו) זאת תורת העולה היא - הרי אלו שלשה מיעוטין.	דתניא, רבי יהודה:										!		ג.
ואיבעית אימא, עדיין אני אומר: לא מצית מוקמת לה כר' יהודה											!		ג.
רוב קהל שחטאו - ב"ד מביאין על ידיהן פר	דקתני:										!		ג.
ואי רבי יהודה, האמר: צבור הוא דמית, ב"ד לא											!		ג.
שבעה שבטים שחטאו - מביאין ז' פרים.	דתנן, רבי יהודה:										!		ג.
זו דברי ר' מ, אבל חכמ' אומר: יהודי שעשה בהוראת ב"ד - חייב.	רב נחמן אמר שמואל:												ג.
מאי ר"מ ומאי רבנן?											^		ג.
הורו ועשו - רבי מאיר פוטר	[רבי מאיר]										!		ג.
מחייבין	חכמים:										!		ג.
מאן עשו?											^		ג.
אילימא ב"ד											!		ג.
מ"ט דרבנן דמחייב?											◊		ג.
יכול הורו ב"ד ועשו ב"ד, יכול יהו חייבין? ת"ל: הקהל ועשו, מעשה תלוי בקהל, והוראה תלוי בב"ד	והתניא:										!		ג.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

הוריות-הורו בית דין	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא הורו ב"ד ועשו רוב קהל												!
מאי טעמא דר' מאיר דפטר?												!
אלא לא הורו ב"ד ועשו מיעוט קהל, ובהא קמיפלגי												!
יחיד שעשה בהוראת בית דין - פטור	מר סבר: [רבי מאיר]											!
יחיד שעשה בהוראת ב"ד - חייב.	ומר סבר: [חכמים]											!
דכולי עלמא - יחיד שעשה בהוראת ב"ד פטור, אלא ב"ד משלים לרוב צבור קמיפלגי	רב פפא:											!
ב"ד משלים לרוב צבור	מ"ס: [חכמים]											!
אין ב"ד משלים לרוב צבור.	ומ"ס: [רבי מאיר]											!
ואיבעית אימא: הורו ב"ד ועשו רובו של קהל, ומאן חכמים? רבי שמעון היא												!
צבור מייתי וב"ד מייתי.	דאמר: [רבי שמעון]											!
ואיבעית אימא: שבת שעשה בהוראת בית דין, ומאן חכמי? רבי יהודה היא												!
שבת שעשה בהוראת בית דין, אותו השבת חייב.	דתניא:											!
ואב"א: כגון שחטאו ששה והן רובו של קהל, או שבעה אע"פ שאינן רובו של קהל, ומתניתין מני? ר' שמעון בן אלעזר היא												!
חטאו ששה והן רובו של קהל, או שבעה אע"פ שאינן רובו של קהל - חייבין.	דתניא, רבי שמעון בן אלעזר אומר משמו:											!
זבחה אחת והן אווה רוב ושב אחיך שו אל, שנאמר: (מלכים א' ח') ויעש שלמה בעת ההיא את הזהב וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני ה' אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר ורבבן? ר"ש דאזיל בתר ידיעה מחייב, ורבנן דאזיל בתר חטאת פטרי, או לא, מאי?	רב אסי:											!
ותיסברא? אימור דשמעת ליה לר"ש דאזיל אף בתר ידיעה - היכי דהוי ידיעה וחסאה בחיוב, ידיעה דלא חטאה מי שמעת ליה דא"כ, לייתי כי השתא? אלא ר"ש חטאה וידיעה בעי.												!
הורו ב"ד חלב מותר ועשו מיעוט הקהל, וחזרו ב"ד בהן והורו ועשו מיעוט אחר, מהו? כיון דשתי ידיעות נינהו לא מצטרף, או דלמא כיון דאידי ואידי חלב הוא מצטרף?	איבעיא להו:											!
ואם תמצא לומר: כיון דאידי ואידי חלב הוא מצטרף, מיעוט בחלב שלם גבי הקהל מיעוט בחלב שלם גבי דקין, מהו? הכא ודאי כיון דבתרי קראי קאתי לא מצטרף, או דלמא כיון דאידי ואידי חלב הוא מצטרף?												!
ואת"ל: כיון דקרבת שוה מצטרף, מיעוט בחלב ומיעוט בעבודת כוכבים, מהו? הכא ודאי אין איסורן שוה ואין קרבנן שוה, או דלמא כיון דאידי ואידי כרת הוא מצטרף?												!
תיקו.												!
הורו ב"ד שחלב מותר ועשו מיעוט הקהל, ומת אותו ב"ד ועמד ב"ד אחר, וחזרו והורו ועשו מיעוט אחר, אליב דמ"ד ב"ד מייתי לא תיבעי לך - דהא ליתנהו, אלא כי תיבעי לך - אליבא דמ"ד צבור מייתי מאי? צבור הא קאי, או דלמא ידיעה דההוא ב"ד דהורו בעינן?	איבעיא להו:											!
תיקו.												!
מאה שישבו להורות - אין חייבין עד שיורו כולן, שנאמר: (ויקרא ד) ואם כל עדת ישראל ישגו, עד שישגו כולן, עד שתפשוט הוראה בכל עדת ישראל	רבי יונתן:											!
הכי נמי מסתברא, דבכל התורה כולה קי"ל רובו ככולו, והכא כתיב כל העדה, הואיל וכן, אפילו הן מאה.	רב הונא בריה דרב הושעיא:											!
הורו ב"ד, וידע אחד מהן שטעו או תלמיד וראוי להוראה, והלך ועשה על פיהם, בין שעשו ועשה עמהן, ובין שעשו ועשה אחריהן, ובין שלא עשו ועשה - ה"ו חייב, מפני שלא תלה בב"ד	תנן:											!
האי הוא דחייב, הא אחר פטור, ואמאי? הא לא נגמרה הוראה												!
הכא במאי עסקינן - כגון שהרכין ההוא אחד מהן בראשו.												!

Talmud Navigator

<p>disputants- חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story O</p>	<p>statement- מִימְרָא קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>
--	--

הוריות-הורו בית דין		מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
הורו ב"ד, וידע אחד מהן שטעו ואמר להן טועין אתם - הרי אלו פטורים	ת"ש:											ג						
טעמא דאמר להן טועין אתם - דפטורים, הא שתיק מישתק - חייבין וגמר לה הוראה, ואמאי? והא לא הורו כולן												ג						
ה"נ כגון שהרכין בראשו.	אמרי:											ג						
סמכו רבותינו על דברי רשב"ג ועל דברי ר"א בר' צדוק, שהיו אומרים: אין גוזרין גזירה על הצבור אלא א"כ רוב הצבור יכולין לעמוד בה	מתיב רב מרשיא:											ג						
מאי קרא? (מלאכי ג) במארה אתם נארים ואתי אתם קובעים הגוי כולו	ואמר רב אדא בר אבא:											ג						
והא הכא דכתל' הגוי כולו, ורובא ככולא דמי												ג						
תיובתא דר' יונתן תיובתא.												ג						
ואלא מאי כל עדת דקאמר רחמנא?												ג						
ה"ק: אי איכא כולם - הויא הוראה, ואי לא - לא הויא הוראה.												ג						
י' שיושבין בדין - קולר תלוי בצואר כולן.	רבי יהושע:											ג						
פשיטא												ג						
הא קמ"ל, דאפילו תלמיד בפני רבו.												ג						
רב הונא כי הוה נפיק לבי דינא, מייתי עשרה תנאי דבי רב לקמיה, כי היכי דנימטיין שיבא מכשורא.	[רב הונא]											ג						
רב אשי כי הוה מייתי טרפתא לקמיה, מייתי עשרה טבחי ממתא מחסיא ומותיב קמיה, אמר: כי היכא דנימטיין שיבא מכשורא.	[רב אשי]											ג						
הורו ב"ד, וידעו שטעו וחזרו בהן, בין שהביאו כפרתן ובין שלא הביאו כפרתן, והלך ועשה על פיהן - ר' שמעון פוטר	[רבי שמעון]											ג						
ורבי אלעזר אומר: ספק.												ג						
איזהו ספק? ישב לו בתוך ביתו - חייב, הלך לו למדינת הים - פטור.												ג						
מודה אני בזה, - שהוא קרוב לפטור מן החובה.	רבי עקיבא:											ג						
מאי שנא זה מן היושב בביתו?	אמר לו בן עזאי:											ג						
שהיושב בביתו אפשר היה לו שישמע, וזה לא היה לו אפשר שישמע.	[רבי עקיבא]											ג						
הורו ב"ד לעקור את כל הגוף, אמרו: אין נדה בתורה, אין שבת בתורה, אין עבודת כוכבים בתורה - הרי אלו פטורין.												ג						
הורו לבטל מקצת ולקיים מקצת - הרי אלו חייבין. כיצד? אמרו: יש נדה בתורה אבל הבא על שומרת יום כנגד יום פטור, יש שבת בתורה אבל המוציא מרה"ל לרה"ר פטור, יש עבודת כוכבי בתורה אבל המשתחוה פטור - הרי אלו חייבין, שנא': (ויקרא ד) ונעלם דבר, דבר - ולא כל הגוף.												ג						
מ"ט דר"ש? הואיל וברשות ב"ד הוא עושה.	רב יהודה אמר רב:											ג						
כל הוראה שיצאה ברוב צבור - יחיד העושה אותה פטור, לפי שלא ניתנה הוראה אלא להבחין בין שוגג למודד.	איכא דאמרי: אמר רב יהודה אמר רב, אמר היה ר"ש:											ג						
פר העלם דבר של צבור ושערי עבודת כוכבים - בתחלה גובין עליהן, דברי ר"ש	מיתבי: [רבי שמעון]											ג						
מתרומת הלשכה הן באין	רבי יהודה:											ג						
אמאי? כיון דגבי להו הוי ליה הודע												ג						
איבעית אימא: כגון שגבו סתם.												ג						

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story מעשה O key-מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ ! proof- ראיה
---	---

Talmud Navigator

הוריות-הורו בית דין	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואב"א: כגון דלא הוה ליה במתא.											!	◇
ואיבעית אימא: רב כאידך תנא סבר, דתניא איפכא:											!	◇
בתחילה גובין להן, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]										!	◇
ר"ש אומר: מתרומת הלשכה הן באין.	רבי שמעון:										!	◇
מחייב	תני: רבי מאיר:										!	◇
פוטר	רבי שמעון:										!	◇
ספק	רבי אלעזר:										!	◇
תלוי.	משום סומכוס אמרו:										!	◇
אשם תלוי איכא בנייהו.	רבי יוחנן:										!	◇
משל דר"א למה הדבר דומה? לאדם שאכל ספק חלב ספק שומן ונדע לו, שמביא אשם.	רבי זורא:										!	◇
ולא מבעיא למ"ד צבור מייתי, דמפרסמא מלתא, אלא אפילו למ"ד ב"ד מביאין, דלא מפרסמא מלתא, אי הוה שאיל הוה אמרין ליה.											!	◇
משל דסומכוס למה הדבר דומה? לאדם שהביא כפרתו בין השמשות, ספק מבעו"י נתכפר לו ספק משחשכה נתכפר לו, שאין מביא אשם תלוי.	ר' יוסי בר אבין, ואיתימא רבי יוסי בר זבידא:										!	◇
ולא מבעיא למ"ד ב"ד מביאין, דלא אפרסמא מלתא, אלא אפילו למ"ד צבור מביאין, דמפרסמא מלתא והוה אמרין ליה, דהכא בספק מבעוד יום ספק משחשכה, אי שאיל לא אשכח אינש דמשייליה.											!	◇
מאי שנא מן היושב כו'.	אמר לו בן עזאי:										!	◇
שפיר קאמר ליה ר"ע לבן עזאי											!	◇
החזיק בדרך איכא בנייהו, לבן עזאי חייב - דהא בביתיה איתיה, לר"ע פטור - דהא החזיק בדרך.	רבא:										!	◇
הורו לו ב"ד לעקור את כל הגוף.											!	◇
(ויקרא ד) ונעלם דבר - ולא שיעקר המצוה כולה.	ת"ר:										!	◇
כיצד? אמרו: אין מנה בתורה, אין שבת בתורה, אין עבודת כוכבים בתורה, יכול יהו חייבין? ת"ל: ונעלם דבר, ולא שתעלם מצוה כולה - הרי אלו פטורין. אבל אמרו: יש נדה בתורה אבל הבא על שומרת יום											!	◇
יכול יהו פטורין.	אמר מר:										!	◇
ואי בקיום מקצת וביטול מקצת פטורין, ובעקירת כל הגוף פטורין, במאי חייבין?											!	◇
תנא הכי קא קשיא ליה, אימא: דבר כולה מילתא משמע ת"ל: ונעלם דבר.											!	◇
מאי משמע?											!	◇
קרי ביה ונעלם מדבר.	עולא:										!	◇
אמר קרא: (ויקרא ד) ועשו אחת מכל מצות, מכל מצות - ולא כל מצות.	חזקיה:										!	◇
מצות תרתי משמע											!	◇
מצות כתיב.	ר"נ בר יצחק:										!	◇
יליף דבר דבר מזקן ממרא, דכתיב ביה בזקן ממרא: (דברים יז) כי יפלא ממך דבר, לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל, מה ממרא - מן הדבר ולא כל דבר, אף בהוראה - דבר ולא כל הגוף.	רב אשי:										!	◇
אין ב"ד חייבין עד שיוורו בדבר שאין הצדוקין מודין בו, אבל בדבר שהצדוקין מודין בו - פטורין מאי טעמא? זיל קרי בי רב הוא.	רב יהודה אמר שמואל:										!	◇

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>	מקרא-key:
--	-----------

הוריות-הורו בית דין	מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יש גדה בתורה אבל הבא על שומרת יום כנגד יום פטור	תנן:									⚡	◊		
ואמאי? שומרת יום כנגד יום הא כתיב: (ויקרא טו) וספרה לה, מלמד שסופרת אחד לאחד										⚡	◊		
דאמרי: העראה שריא, גמר ביאה הוא דאסירא.										!	◊		
הא נמי כתיב: (ויקרא כ) את מקורה הערה										⚡			
דאמרי: כדרכה אסירא, שלא כדרכה שריא.										!			
הא כתיב: משכבי אשה										⚡			
דאמרי: כדרכה אסור אפי' העראה, בשלא כדרכה גמר ביאה הוא דאסור, אבל העראה שריא.										!	◊		
אי הכי, אפי' גדה נמן										⚡	◊		
אלא לעולם כדרכה, ודאמרי: העראה באשה דוה הוא דכתיבא.										!	◊		
ואיבעית אימא, דאמרי: זבה לא הויא אלא ביממי, דכתיב: (ויקרא טו) כל ימי זובה.										!	◊		
יש שבת בתורה אבל המוציא מרשות לרשות פטור	תנן:									⚡	◊		
ואמאי? הוצאה הא כתיבא: (ירמיהו יז) לא תוציאו משא מבתיכם										⚡			
דאמרי: הוצאה הוא דאסור, הכנסה מותר.										!	◊		
ואיבעית אימא דאמרי: הוצאה הוא דאסירא, מושיט וזורק שרי.										!			
יש עבודת כוכבים בתורה אבל המשתחוה פטור	תנן:									⚡	◊		
ואמאי? המשתחוה הא כתיבא, דכתיב: (שמות לד) לא תשתחוה לאל אחר										⚡			
דאמרי: כי אסירא השתחויה כדרכה, אבל שלא כדרכה שריא.										!	◊		
ואיב"א, דאמרי: השתחויה גופה כדרכה הוא דאסיר דאית בה פשוט ידים ורגלים, הא השתחויה דלית בה פשוט ידים ורגלים שריא.										!	◊		
אין חרישה בשבת, מהו? מי אמרי': כיון דקא מודו בכולהו מלתא, כביטול מקצת וקיום מקצת דמי, או דלמא כיון דקא עקריין ליה לחרישה כל עיקר, כעקירת גוף דמי?	בעי רב יוסף:										^	◊	
יש גדה בתורה אבל הבא על שומרת יום כנגד יום פטור	ת"ש:									⚡	◊		
ואמאי? הא עקריין לשומרת יום כנגד יום כל עיקר										⚡			
שומרת יום דקאמרין כדשנין.	אמר לך רב יוסף:									!	◊		
יש שבת בתורה אבל המוציא מרה"י לרה"ר פטור	ת"ש:									⚡	◊		
ואמאי? הא עקריין להוצאה כל עיקר										⚡			
התם נמי כדשנין.										!	◊		
יש עבודת כוכבים בתורה אבל המשתחוה פטור	ת"ש:									⚡	◊		
אמאי? והא עקריין להשתחויה כל עיקר										⚡			
אמרי: השתחויה נמי כדשנין.										!	◊		
אין שבת בשביעית, מהו?											^	◊	

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

Talmud Navigator

הוריות-הורו בית דין	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
במאי טעו?													ד:
בהדין קרא: (שמות לד) בחריש ובקציר תשבות, בזמן דאיכא חרישה איכא שבת, ובזמן דליכא חרישה ליכא שבת													ד:
מי אמרינן: כיון דמקיימין לה בשאר שני שבוע, כביטול מקצת וקיום מקצת דמי, או דלמא כיון דקא עקריין ליה בשביעית, כעקירת הגוף דמי?													ד:
נביא שנתנבא לעקור דבר מדברי תורה - חייב		רבינא, ת"ש:											ד:
לביטול מקצת ולקיום מקצת - רבי שמעון אומר: פטור, ובעבודת כוכבים, אפילו אמר היום עובדה ולמחר בטלה - חייב		[רבי שמעון]											ד:
שמע מינה: אין שבת בשביעית - כביטול מקצת וקיום מקצת דמי, שמע מינה.													ד:
הורו ב"ד, וידע אחד מהן שטעו ואמר להן, טועין אתם, או שלא היה מופלא של ב"ד שם, או שהיה אחד מהן גר או ממזר או נתין, או זקן שלא ראוי לבנים - ה"ז פטור, שנאמ' כאן עדה ונאמר להלן עדה, מה עדה האמורה להלן - כולן ראויין להוראה, אף עדה האמורה כאן - עד שיהיו כולן ראויין להוראה.													ד:
או שלא היה מופלא של ב"ד שם.													ד:
מנלן?													ד:
מפני מה אמרו: הורו בדבר שהצדוקין מודין בו פטורין? מפני שהיה להם ללמוד ולא למדו, לא היה מופלא של ב"ד שם נמי פטורין, מפני שהיה להם ללמוד ולא למדו.		רב ששת, וכן תנא דבי רבי ישמעאל:											ד:
נאמר שם עדה ונאמר כאן עדה, עד שיהיו כולן ראויין להוראה.													ד:
והתם מנלן?													ד:
אמר קרא: (במדבר יא) והתיצבו שם עמך, עמך - בדומין לך.		דאמר רב חסדא:											ד:
ואימא: עמך לשכינה													ד:
אמר קרא: (שמות יח) ונשאו אתך, אתך - בדומין לך.		אלא אמר ר"ג בר יצחק:											ד:
הורו ב"ד שוגגין ועשו כל הקהל שוגגין - מביאין פר מזידין ועשו שוגגין - מביאין כשבה ושעירה													ד:
שוגגין ועשו מזידין - הרי אלו פטורין.													ד:
שוגגין ועשו מזידין - הרי אלו פטורין.													ד:
הא שוגג דומיא דמזיד - חייב, והיכי דמי? שהורו בית דין שחלב מותר ונתחלף לו בשומן ואכלו לימא: תפשוט הא דבעי רמי בר חמא													ד:
משום דתנא רישא: מזידין ועשו שוגגין, תנא סיפא: שוגגין ועשו מזידין.		אמר לך: [רמי בר חמא]											ד:
הורו ב"ד ועשו כל הקהל או רובן על פיהן - מביאין פר, ובעבודת כוכבים - מביאין פר ושעיר, דברי ר"מ		[רבי מאיר]											ד:
י"ב שבטים מביאין י"ב פרים, ובעבודת כוכבים - מביאין י"ב פרים ושנים עשר שעירים		רבי יהודה:											ד:
י"ג פרים, ובעבודת כוכבים - שלשה עשר פרים וי"ג שעירים, פר ושעיר לכל שבט ושבת, פר ושעיר לב"ד. הורו ב"ד ועשו ז' שבטים או רובן על פיהן - מביאין פר, ובעבודת כוכבים - מביאין פר ושעיר, דברי ר"מ		רבי שמעון:											ה.
ז' שבטים שהטאו מביאין ז' פרים, ושאר שבטים שלא הטאו מביאין על ידיהן פר, שאף אלו שלא הטאו מביאין על"י חוטאין		רבי יהודה:											ה.
ח' פרים, ובעבודת כוכבים - ח' פרים וח' שעירים, פר ושעיר לכל שבט ושבת, פר ושעיר לב"ד.		רבי שמעון:											ה.
הורו ב"ד של אחד מן השבטים ועשה אותו השבט על פיהן - אותן שבט הוא חייב, ושאר כל השבטים פטורין, דברי רבי יהודה		[רבי יהודה]											ה.
אין חייבין אלא על הוריות בית דין הגדול בלבד, שנאמר (ויקרא ד) ואם כל עדת ישראל ישגו, ולא עדת אותו שבט.		E											ה.

disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת story- מעשה key-מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ידעו שהורו וטעו מה הורו, יכול יהו חייבין? ת"ל: (ויקרא ד) ונדעה החטאת, ולא שידעו החוטאין	ת"ר:											ג
אשר חטאו - חטאו שני שבטים מביאין שני פרים, חטאו שלשה מביאין שלשה, או אינו אומר אלא חטאו שני יחידים מביאין שני פרים, חטאו ג' מביאין ג'? ת"ל: הקהל, הקהל חייב, וכל קהל וקהל חייב, כיצד? חטאו שני שבטים מביאין שני פרים, חטאו ז' מביאין ז', ושאר שבטים שלא חטאו מביאין על ידיהן פר פר, שאפילו אלו שלא חטאו מביאין ע"י החוטאין, לכך נאמר קהל - לחייב על כל קהל וקהל, דברי רבי ז' שבטים שחטאו מביאין ז' פרים, ובית דין מביאין על ידיהן פר, שנאמר למטה קהל ונאמר למעלה קהל, מה קהל האמור למעלה - ב"ד עם הקהל, אף קהל האמור למטה - ב"ד עם הקהל	[רבי יהודה]											ה
ז' שבטים שחטאו מביאין ז' פרים, ובית דין מביאין על ידיהן פר, שנאמר למטה קהל ונאמר למעלה קהל, מה קהל האמור למעלה - ב"ד עם הקהל, אף קהל האמור למטה - ב"ד עם הקהל	רבי שמעון:											ה
ז' שבטים שחטאו - ב"ד מביאין על ידיהם פר והן פטורין, נאמר קהל למטה ונאמר קהל למעלה, מה קהל האמור למעלה - ב"ד ולא צבור, אף קהל האמור למטה - ב"ד ולא צבור	רבי מאיר:											ה
חטאו ששה שבטים והם רובו של קהל, או ז' אע"פ שאינו רובו של קהל - מביאין פר.	רבי שמעון בן אלעזר אומר משמו:											ה
ונודעה החטאת - ולא שידעו החוטאין.	אמר מר:											ה
מאן תנא?												ה
דלא כרבי אליעזר	רב יהודה אמר רב, ואיתימא רבא:											ה
מה נפשך? אם חלב אכל חייב, נותר אכל חייב.	דתנן, אמר ר' אליעזר:											ה
אפילו תימא רבי אליעזר, שאני הכא, דכתיב: (ויקרא ד) אשר חטאו עליה.	רב אשי:											ה
התם נמי הכתיב: (ויקרא ד) אשר חטא בה												ה
ההוא מיבעי ליה: פרט למתעסק.												ה
מ"ט דר' יהודה?												ה
ארבעה קהלי כתיבי, קהל - הקהל, קהל - הקהל, חד לחייב על כל קהל וקהל, וחד להורא תלויה בב"ד ומעשה תלוי בקהל, וחד לגרירה, וחד לשבט שעשה בהוראת ב"ד.	קסבר: [רבי יהודה]											ה
ור"ש?												ה
תלתא קהלי כתיבי, הקהל, קהל - הקהל, מעיני הקהל אורחיה דקרא הוא, כדאמרי אינשי: מעיני דפלניא, חד לחייב על כל קהל וקהל, ותרי אחריני, נאמר למטה קהל ונאמר למעלה קהל, מה להלן ב"ד עם הקהל, אף כאן ב"ד עם הקהל.	[רבי שמעון]											ה
ור"מ?												ה
קהל - הקהל לא דריש, הלכך תרי קהלי כתיבי, מיבעי ליה לנאמר למטה קהל ונאמר למעלה קהל, מה להלן ב"ד ולא צבור, אף כאן ב"ד ולא צבור.	[רבי מאיר]											ה
ורשב"א מ"ט?												ה
כתיב: (במדבר טו) והיה אם מעיני העדה, אלמא מיעוטא, דכתיב: מעיני, וכתיב: (במדבר טו) כי לכל העם בשגגה, למימרא דרובא אין, מיעוטא לא, הא כיצד? עשו ו' והן רובו של קהל, או ז' אע"פ שאינן רובו של קהל - חייבין.	[רשב"א]											ה
ורבי שמעון ורבי מאיר, דהורא תלויה בבית דין ומעשה תלוי בקהל מנא להו?												ה
דאמר קרא: (במדבר טו) והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה.	אביי:											ה
(במדבר טו) מלכל העם בשגגה.	רבא:											ה
וצריכא, דאי כתב רחמנא והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה, הוה אמינא אפילו מיעוטא, להכי כתיב לכל העם בשגגה ואי כתב לכל העם בשגגה, הוה אמינא עד דעבדי בית דין בהדי רובא, להכי כתיב והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה.												ה
והא כי כתיבי הני קראי - בעבודת כוכבים הוא דכתיב?												ה
ילפינן מעיני מעיני.												ה
הורו ב"ד של - אחד וכל.	[רבי יהודה]											ה

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מקרא-key:
---	------------------

Talmud Navigator

הוריות-הורו בית דין	מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבת אחד לרבי יהודה בהוראת ב"ד הגדול, מי מיתו שאר שבטים או לא? מי אמרין: שבעה שבטים הוא דמיתו שאר שבטים בהדיהו, משום דאיכא רובא, אבל חד שבט דליכא רובא לא, או דלמא לא שנא?	איבעיא להו:												◊
מה הן מביאין? פר אחד	תא שמע: [ת"ק]												◊
שני פרים	רבי שמעון:												◊
במאי עסקינן?													◊
אילימא שחטאו שבעה													◊
ר"ש תמניא בעי?													◊
אלא דחטא שבט אחד													◊
במאי?													◊
אי בהוראת בית דינו													◊
רבי שמעון לית ליה													◊
אלא לאו בהוראת בית דין הגדול													◊
ותנא קמא מני?													◊
אי נימא רבי מאיר													◊
הא רובא בעי?													◊
אלא לאו רבי יהודה													◊
הכא במאי עסקינן - כגון שחטאו ששה שבטים והן רובן של קהל, ורבי שמעון בן אלעזר היא חטאו ששה והן רובו של קהל, או שבעה אף על פי שאינן רובו של קהל - מביאין פר.	אמרין:												◊
שבת שעשה בהוראת בית דינו - אותו השבט חייב ושאר כל השבטים פטורין, ובהוראת ב"ד הגדול - אפילו שאר שבטים חייבים	דתניא, ר"ש בן אלעזר אומר משמו: תא שמע, רבי יהודה:												◊
שמע מינה.													◊
מתניתין נמי דיקא	רב אשי:												◊
ועשה אותו השבט על פיהם - אותו השבט חייב ושאר כל השבטים פטורין	דקתני:												◊
למה לי למיתנא ושאר שבטים פטורים? הא תנא אותו השבט חייב, וכיון דתנא אותו השבט חייב, ממילא ידענא שאר שבטים פטורין													◊
אלא הא קמשמע לן, דבהוראת בית דינו הוא דשאר שבטים פטורים, אבל בהוראת ב"ד הגדול - אפילו שאר שבטים חייבין													◊
שמע מינה.													◊
שבת אחד שעשה בהוראת בית דין הגדול, לרבי שמעון מי מיתו או לא?	איבעיא להו:												◊
מה הן מביאין? פר אחד	תא שמע: [ת"ק]												◊
שני פרים	רבי שמעון:												◊
שני פרים - שמנה פרים בעי?													◊
אלא דחטא שבט אחד													◊

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

Talmud Navigator

הוריות-הורו בית דין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ובמאי?									⚡			
אילימא בהוראת בית דינו												!
רבי שמעון לית ליה									⚡			
אלא בהוראת בית דין הגדול.												!
ותסברא תנא קמא מני?										⚡		!
אי רבי מאיר												!
הא רובא בעי?												⚡
אי רבי יהודה												!
שאר שבטים נמי מיתין												⚡
הא מני?												⚡
רבי שמעון בן אלעזר היא, וכדתניא.												!
לעולם אינו חייב אלא על הוראת בית דין הגדול	תא שמע, והכמים אומרים:											!
מאן חכמים?												⚡
אילימא רבי מאיר												!
רובא בעי?												⚡
אלא לאו רבי שמעון היא, שמע מינה.												!
ורבי יהודה ורבי שמעון, שבט אחד דאקרי קהל מנא להו?												⚡
דכתיב: (דברי הימים ב' כ) ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלים בבית ה' לפני החצר החדשה.	אמרי:											!
מאי חדשה?												⚡
שחידשו דברים ואמרו: טבול יום אל יכנס במחנה לוייה.	רבי יוחנן:											!
ממאי? דלמא שאני ירושלים, דהוה נמי בנימין	מתקוף לה רב אחא בר יעקב:											⚡
דכתיב: (בראשית מח) ויאמר אלי הנני מפרך והרביתיך ונתתיך לקהל עמים וגו', מאן אתיליד ליה ההיא שעתא? בנימין, ש"מ ה"ק רחמנא: מתיליד לך השתא קהל אחרינא.	אלא אמר רב אחא בר יעקב:											!
דלמא הכי קא"ל רחמנא: לכי מתיליד לך בנימין, הוא דהווי י"ב שבטים דמתקריית קהל	רב שבא לרב כהנא:											⚡
אלא שנים עשר שבטים איקרו קהל, אחד עשר שבטים לא איקרו קהל?	א"ל: [רב כהנא]											!
אומר, מה תלמוד לומר: (במדבר ח) ופר שני בן בקר תקח לחטאת? אם ללמד שהם שנים, והלא כבר נאמר: (במדבר ח) ועשה את האחד חטאת ואת האחד עולה לה? אלא יכול תהא נאכלת חטאת ללוים? ת"ל: ופר שני, שני לעולה, מה עולה לא נאכלת, אף חטאת לא נאכלת.	תניא: ר"ש:											!
(עזרא ח) ובאים מהשבי הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר וגו' הכל עולה, הכל עולה (עזרא ח) וזאת אף שחטאת עולה? אלא הכל כעולה, מה עולה לא נאכלת, אף חטאת לא נאכלת	כיוצא בו, אמר רבי יוסי:											!
על עבודת כוכבים הביאום	דתניא, רבי יהודה:											!
על עבודת כוכבים שעשו בימי צדקיהו.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:											!

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

הוריות-הורו בית דין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בשלמא לרבי יהודה, משכחת לה להני שנים עשר חטאות - כגון דחטאו שנים עשר שבטים, דמייתו שנים עשר שעירים, אי נמי דחטאו שבעה שבטים ושאר אינך בגרירה, ולרבי שמעון נמי משכחת לה - כגון דחטאו אחד עשר שבטים, דמייתו אחד עשר שעירים ואידך דב"ד, אלא לרבי מאיר דאמר: בית דין מביאין ולא צבור, שנים עשר היכי משכחת ליה?									⚡			◊	
כגון דחטאו והדר חטאו והדר חטאו, עד תריסר זימני.									!			◊	
והא מייתי להו הנהו דחטאן									⚡			◊	
כי גמירי חטאת שמתו בעליה במיתה - הני מילי ביחיד, אבל לא בצבור, לפי שאין מיתה בצבור.	רב פפא:								!			◊	
מנא ליה לרב פפא הא?									^			◊	
אילימא מדכתיב: (תהלים מה) תחת אבותיך יהיו בניך									!			◊	
אי הכי, אפילו ביחיד נמי									⚡			◊	
אלא דוקא דרב פפא משעיר דראש חדש, דאמר רחמנא: מייתי מתרומת הלשכה, והא מייתי להו מישראל, והנך דפיישי היכי מייתו? אלא שמע מינה: חטאת שמתו בעליה בצבור קרבה.									!			◊	
מי דמי? שעיר ר"ח דלמא לא מייתו מצבור, אבל הכא ודאי מייתו									⚡			◊	
אלא טעמא דרב פפא מהכא, דכתיב: (דברים כא) כפר לעמך ישראל אשר פדית ה', ראויה כפרה זו שתכפר על יוצאי מצרים, מדכתיב אשר פדית.									!			◊	
מי דמי? התם כוליהו איתניון, מגו דמכפרה אחיים מכפרה נמי אמתיס, אלא הכא מי הוו חיים?									⚡			◊	
אין הכי נמי, דכתיב: (עזרא ג) ורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות וגו'.									!			◊	
ודלמא מועטין הוו ולא רבים הון									⚡			◊	
הכתיב: (עזרא ג) ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם וגו' והקול נשמע עד למרחוק.									!			◊	
והא מזידין הון												⚡	◊
הוראת שעה היתה.									!			◊	
הכי נמי מסתברא, דאי לא תימא הכי, (עזרא ח) אילים תשעים וששה כבשים ושבעה כנגד מי? אלא הוראת שעה היתה, הכא נמי הוראת שעה היתה.									■			◊	
מת אחד מן הצבור - חייבין, אחד מבית דין - פטורין.	ת"ר:											■	◊
מאן תנא?												^	◊
רבי מאיר היא	רב חסדא אמר רבי זירא אמר רב ירמיה אמר רב:								!			◊	
ב"ד מביאים ולא צבור	דאמר: [רבי מאיר]								!			◊	
הלכך מת אחד מן הצבור חייבין, דהא קאים כוליה בית דין, מת אחד מבית דין פטורין, דהויא לה חטאת שמת אחד מן השותפין, ומשום הכי פטורין.									■			◊	
ונוקמה כרבי שמעון	מתקף לה רב יוסף:								⚡			◊	
בית דין עם הצבור	דאמר: [רבי שמעון]								⚡			◊	
מת אחד מן הצבור חייבין, דאין צבור מתים, מת אחד מבית דין פטורין, כדאמרין דחטאת שותפין היא									■			⚡	◊
שמעינן ליה לר"ש דאמר: חטאת שותפין אינה מתה	א"ל אביי								!			◊	
פר ושעיר של יום הכפורים שאבדו והפריש אחרים תחתייהם - ימותו כולן, דברי רבי יהודה	דנביא: [רבי יהודה]	■	■						!			◊	
ירעו, לפי שאין חטאת צבור מתה.	ר"א ור"ש:	■	■						!			◊	

disputants- חולקים- disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה O	statement- מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

Talmud Navigator

הוריות-הורו בית דין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כהנים קא אמרת? שאני כהנים, דאי קרו קהל, דכתיב: (ויקרא טז) על הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר.	א"ל רב יוסף:	⚡										⊖
אלא מעתה, נייתו פר בהוראה		⚡										⊖
וכי תימא הכי נמי		!										⊖
טפי להו שבטים		⚡										⊖
שבטו של לוי לא איקרו קהל, דכתיב: (בראשית מח) הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים וגו', כל שיש לו אחוזה איקרי קהל, וכל שאין לו אחוזה לא איקרי קהל.	אלא אמר רב אחא ברבי יעקב:	!										⊖
א"כ, חסרי להו י"ב שבטים		⚡										⊖
(בראשית מח) אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי.	אביי:	!										⊖
והא כתיב: על שם אחיהם יקראו בנחלתם, לנחלה הוקשו ולא לדבר אחר	רבא:	⚡										⊖
ולא? והא חלוקין בדגלים		⚡										⊖
כנחלתן כך חנייתן כדי לחלק כבוד לדגלים.		!										⊖
והא חלוקים בנשיאים		⚡										⊖
ההוא לחלוק כבוד לנשיאים		!										⊖
שלמה עשה ז' ימי חנוכה, ומה ראה משה לעשות שנים עשר ימי חנוכה? כדי לחלוק כבוד לנשיאים.	דתניא:	!	■									⊖
מאי הוי עלה?			^									⊖
חמש חטאות מתות: ולד חטאת, ותמורת חטאת, וחטאת שמתו בעליה, וחטאת שנתכפרו בעליה, וחטאת שעברה שנתה, ואי אתה יכול לומר ולד חטאת בצבור - שאין צבור מפרישין נקבה, ואי אתה יכול לומר תמורת חטאת בצבור - שאין תמורה בצבור, ואי אתה יכול לומר חטאת שמתו בעליה בצבור - שאין צבור מתים	ת"ש, דתניא: ר"ש:	!	■									⊖
שנתכפרו בעליה ושעברה שנתה לא שמענו, יכול ימותו?		⚡	!									⊖
אמרת: ילמוד סתום מן המפורש, מה מצינו בולד חטאת ותמורת חטאת שמתו בעליה - ביחיד דברים אמורים ולא בצבור, אף שנתכפרו בעליה ושעברה שנתה - ביחיד דברים אמורים ולא בצבור.	[רבי שמעון]	!	!									⊖
וכי דנין אפשר משאי אפשר?		⚡										⊖
ר"ש בחד מקום גמיר.		!										⊖
הדרן עלך הורו בית דין												⊖

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

הוריות-הורה כהן משיח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הורה כהן משיח לעצמו שוגג ועשה שוגג - מביא פר.												■
שוגג ועשה מזיד, מיד ועשה שוגג - פטור, שהוראת כהן משיח לעצמו כהוראת ב"ד לצבור.												■
שוגג ועשה שוגג - מביא פר.												■
פשיטא												ז
הכא במאי עסקין? - כגון שהורה ושכח מאיזה טעם הורה, ובשעה שטעה אמר: הריני עושה על דעת הוראתו, דמהו דתימא. כיון דאילו מתידע ליה שמא הדר ביה - כמזיד דמי ולא לחייב, קמ"ל.	אביי:											!
מזיד ועשה שוגג כו'.												■
מנא ה"מ?												^
(ויקרא ד) לאשמת העם - הרי משיח כצבור	דתנו רבנן:											■ !
והלא דין הוא: צבור מוצא מכלל יחיד ומשיח מוצא מכלל יחיד, מה צבור אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה, אף משיח לא יהא חייב אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה, או כלך לדרך זו: נשיא מוצא מכלל יחיד ומשיח מוצא מכלל יחיד, מה נשיא מביא בשגגת מעשה בלא העלם דבר, אף משיח מביא בשגגת מעשה בלא העלם דבר												!
נראה למי דומה? צבור בפר ואין מביאין אשם תלוי, ומשיח בפר ואין מביא אשם תלוי, מה צבור אינו חייב אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה, אף משיח לא יהא חייב אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה או כלך לדרך זו: נשיא מביא שיערה בעבודת כוכבים ומביא אשם ודאי, ומשיח מביא שיערה בעבודת כוכבים ומביא אשם ודאי, מה נשיא מביא בשגגת מעשה, אף משיח מביא בשגגת מעשה												ז
או כלך לדרך זו: נשיא מביא שיערה בעבודת כוכבים ומביא אשם ודאי, ומשיח מביא שיערה בעבודת כוכבים ומביא אשם ודאי, מה נשיא מביא בשגגת מעשה, אף משיח מביא בשגגת מעשה												ז
ת"ל: (ויקרא ד) לאשמת העם, הרי הוא משיח כצבור, מה צבור אינו מביא אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה, אף משיח אינו מביא אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה.												! ז
אימא: מה צבור הורה ועשו אחריו בהוראתו חייבין, אף משיח כשהורה ועשו אחריו בהוראתו יהא חייב												ז
ת"ל: (ויקרא ד) והקריב על חטאתו אשר חטא, על מה שחטא הוא מביא, ואין מביא על מה שחטאו אחרים.												ז
משיח בפר ואין מביא אשם תלוי.	אמר מר:											ז
מנא ליה דאין מביא אשם תלוי?												ז
דכתיב: (ויקרא ה) וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג, מי שחטאתו ושגגתו שוה, יצא משיח שאין שגגתו וחטאתו שוה, דכתיב: לאשמת העם, הרי הוא משיח כצבור.												ז
לאשמת העם ע"כ לא קאמר ליה												ז
אלא, אשם כדי נסבה.												ז
הורה בפני עצמו ועשה בפני עצמו - מתכפר לו בפני עצמו												ז
הורה עם הצבור ועשה עם הצבור - מתכפר לו עם הצבור, שאין ב"ד חייבין עד שיורו לבטל מקצת ולקיים מקצת, וכן המשיח												ז
ולא בעבודת כוכבים - עד שיורו לבטל מקצת ולקיים מקצת.												ז
מנהגי מילי?												ז
הורה עם הצבור ועשה עם הצבור יכול יביא פר לעצמו? ודין הוא: נשיא מוצא מכלל יחיד ומשיח מוצא מכלל יחיד, מה נשיא - חטא בפני עצמו מביא בפני עצמו, חטא עם הצבור מתכפר לו עם הצבור, אף משיח - חטא בפני עצמו מביא בפני עצמו, חטא עם הצבור מתכפר לו עם הצבור	דת"ר:											ז
לא, אם אמרת בנשיא - שכן מתכפר לו עם הצבור ביום הכפורים, תאמר במשיח - שאין מתכפר לו עם הצבור ביום הכפורים? הוואל ואין מתכפר לו עם הצבור ביום הכפורים יכול יביא פר לעצמו?												ז
ת"ל: (ויקרא ד) על חטאתו אשר חטא, הא כיצד? חטא בפני עצמו מביא בפני עצמו, חטא עם הצבור מתכפר לו עם הצבור.												ז
היכי דמי?												ז

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

הוריות-הורה כהן משיח	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אילימא דהוא מופלא והם אינן מופלאין												!
פשיטא דמתכפר לו בפני עצמו, הוראה דלהון ולא כלום, ובעי אתוויי כשבה או שעירה כל חד וחד												◊
ואי דאינון מופלאין והוא לאו מופלא												!
אמאי מתכפר לו בפני עצמו? הא הוראה דידיה ולא כלום היא												◊
כגון שהיו מופליין שניהן.	רב פפא:											!
חטא בפני עצמו ועשה בפני עצמו היכי דמי? דיתבי בשני מקומות וקא מורו בתרי איסורי	סבר אבוי למימר:											◊
אטו שני מקומות גורמין? אלא אפילו יתבי בחד מקום, וכיון דקא מורו בתרי איסורי - חטא בפני עצמו הוא.	אמר ליה רבא:											◊
פשיטא, הוא בחלב והן בעבודת כוכבים - חטא בפני עצמו הוא, דהא חלוקין - בטעמייהו וחלוקין בקרבנות, דהוא בפר והן בפר ושעיר, דהא קא מייתו הני שעיר והוא לא מייתי, וכל שכן הוא בעבודת כוכבים והן בחלב, דחלוקין בקרבנותיהן לגמרי, דהוא שעירה ואינהו פר, אלא הוא בחלב המכסה את הקרב והן בחלב שעל הדקין, מהו? מי אמרינן: אף על גב דקרבנן שוה, כיון דמתרי קראי קאתו הא פליגין בטעמייהו, או דלמא שם חלב אחד הוא?												◊
אם תמצא לומר שם חלב אחד הוא, הוא בחלב והן בדם, מהו? מי אמרינן: בטעמייהו הא פליגין, או דלמא כיון דשוין בקרבן בתר קרבן אזלינן?												◊
תיקו.												◊
שאין בית דין חייבין עד שיוורו לבטל מקצת ולקיים מקצת וכל.												◊
מנלן דעד שיוורו לבטל מקצת ולקיים מקצת?												◊
כדאמרינן באידך פירקין: ונעלם דבר, דבר - ולא כל הגוף.												!
וכן המשיח.												◊
מנלן?												◊
דכתיב: (ויקרא ד) לאשמת העם, הרי משיח כצבור.												!
ולא בעבודת כוכבים כל.												◊
מנלן?												◊
לפי שיצאה עבודת כוכבים לדון בעצמה, יכול יהו חייבין על עקירת מצוה כולה? נאמר כאן מעיני ונאמר להלן מעיני, מה להלן בב"ד אף כאן נמי בב"ד, ומה להלן דבר - ולא כל הגוף, אף כאן נמי דבר - ולא כל הגוף.	דתנו רבנן:											!
אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת המעשה, וכן המשיח												◊
ולא בעבודת כוכבים - אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת המעשה.												◊
מנלן?												◊
ישגו - יכול יהו חייבין על שגגת מעשה? ת"ל: ישגו ונעלם דבר, אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה.	דתנו רבנן:											!
וכן המשיח.												◊
מנלן?												◊
דכתיב: לאשמת העם, הרי משיח כצבור.												!
ולא בעבודת כוכבים אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה.												◊

Talmud Navigator

<p>disputants- חולקים- ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review ◊ מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment < מעשה- story O</p>	<p>מימרא- statement ■ קושיא- challenge ◊ שאלה- question ^ תירוץ- answer ! ראיה- proof ■</p>
<p>מקרא- key:</p>	

הוריות-הורה כהן משיח	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנלן?												◊
לפי שיצאה עבודת כוכבים לדון בעצמה, יכול יהו חייבין על שגגת המעשה? נאמר כאן מעיני ונאמר להלן מעיני, מה להלן אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה, אף כאן אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה.	דת"ר:											◊
ואילו משיח בעבודת כוכבים לא קתני												◊
מתניתין מני?												◊
רבי היא												◊
משיח בעבודת כוכבים - רבי אומר: בשגגת מעשה	דתניא: [רבי]											◊
בהעלם דבר	חכמים:											◊
ושוין שבשעירה, ושוין שאין מביא אשם תלוי.												◊
ותסברא בודונו כרת ובשגגתו חטאת מי קתני?												◊
אלא תני הא הוא הדין להא, ה"נ תנא הא והוא הדין להא.												◊
מ"ט דרבי?												◊
אמר קרא: (במדבר טו) וכפר הכהן על הנפש השוגגת בחטאה בשגגה, הנפש - זה משיח, השוגגת - זה נשיא, בחטאה בשגגה - רבי סבר: חטא זה בשגגה יהא מי שחטאתו בשגגה, יצא משיח שאין חטאתו בשגגה אלא בהעלם דבר.	[רבי סבר]											◊
מי שחטאתו בשגגה, יצא משיח שאין חטאתו בשגגה אלא בהעלם דבר.	רבנן סברי:											◊
ושוין שבשעירה כיהוד.												◊
מנלן?												◊
דאמר קרא: (במדבר טו) ואם נפש אחת, אחד יחיד ואחד נשיא ואחד משיח - כולם בכלל נפש אחת הן.												◊